

Publicerad 2013-03-21 09:49 av Emma egentligen

bländad, svindlad

vi kom hit tillsammans
för länge sedan
gick genom den nya skogen
nu är vi
bländade, svindlade
vilse
men kanske vakna

jag öppnar sömnigt munnen
sväljer de sista dropparna
verklighet
blundar
något smälter på tungan
pumpar genom kroppen
blundar
hör stegrande basgångar
känner något bulta
nära ryggraden
blundar
andra platser
rusar utom synhåll
flimmer
fladder
fras

numera
håller du dig nära jorden
håller dig nära
och tycker om att ha en hel planet
att ta sats ifrån

jag går baklänges
lägger fingrarna i alla klykor
här blommar malört
och dina fingrar ligger mest i kors

kontrasterna är fortfarande skarpa
men färgerna
syrliga fält

utochinvända nyanser

jag ser din sotiga rygg
en bit bort
rör mig snabbt nu
svajet finns undertill
den hjärtslagsliknande
rytmen
finns där fötterna
landar

du står still där
valarna strandade
och började kräla
jorden
jag hittar dig där
och du står still
flyktfågelflocken
lyfter ljudlöst
brunfåglarna
kastar sig upp ur
marken

mina händer ligger
över dina axlar
känner hur blåsten
härjar inuti
ljud av hård puls
skinnet som släpper taget
spricker

det blåa mörkret
väller fram
kamouflerar kräldjuren
och lägger sig som ett lock
av rymd ovanför

ögonen öppnas sluts öppnas
grenar bryts
slingrar
tar sig fram omkring oss

kvistarna mot skinnet
smälter sakta in
i kapillärernas
förgreningar
medicin för att hitta hem

vi kom hit tillsammans
för länge sedan
nu rör vi oss tillbaks
genom
hjärnknastret
svajet
genom våra egna drömmar
vi rör oss tillbaks
och vi blundar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Emma egentligen med Poeter.se id #44118 innehar upphovsrätten